

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 984/19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 31 października 2019 roku w sprawie VII K 238/17			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	S. R.	przeciwko oskarżonemu toczyły się inne postępowania karne związane z urządzeniem gier losowych na automatach bez posiadania wymaganej koncesji dot. czynów I - IV	-kopie dokumentacji z akt sprawy II K 442/19 Sądu Rejonowego w Obornikach - kopie dokumentacji z akt sprawy II K 35/18 Sądu Rejonowego w Radomiu - kopie dokumentacji z akt sprawy II K 207/19 Sądu Rejonowego w Limanowej 665 - kopie dokumentacji z akt sprawy VII K 847/16 Sądu Rejonowego w	577- 585, 695 – 700 659- 664 665 666 – 670

			Piotrkowie Trybunalskim	
2.1.1.2.	S. R.	przeciwko Z. K. jako dyrektorowi generalnemu (...) sp. z o.o. i J. N. toczyło się postępowanie o urządzenie gier na automatach bez koncesji na prowadzenie kasyna dot. czynów I - IV	- kopie dokumentacji z akt spraw II K 829/16 i II K 841/16 Sądu Rejonowego w Płocku	612- 658
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	S. R.	od złożenia rezygnacji z funkcji prezesa zarządu spółki oskarżony nie wykonywał na jej rzecz jakichkolwiek czynności, nie reprezentował spółki, nie był jej pracownikiem, ani pełnomocnikiem dot. czynów I – IV	- kopia pisma Sądu Rejonowego w Katowicach Wschód – VIII Wydział Gospodarczy KRS z dnia 19.05.2017 roku - kopia pisemnego oświadczenia Z. K. z dnia 5.05.2016 roku	530 530v
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

	<ul style="list-style-type: none"> - kopie dokumentacji z akt sprawy II K 442/19 Sądu Rejonowego w Obornikach - kopie dokumentacji z akt sprawy II K 35/18 Sądu Rejonowego w Radomiu - kopie dokumentacji z akt sprawy II K 207/19 Sądu Rejonowego w Limanowej - kopie dokumentacji z akt sprawy VII K 847/16 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim 	fakt wynika wprost z kopii dokumentacji, która posiada walor obiektywny	
- kopie dokumentacji z akt spraw II K 829/16 i II K 841/16 Sądu Rejonowego w Płocku	fakt wynika wprost z kopii dokumentacji, która posiada walor obiektywny		
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1..2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

	<p>- kopia pisma Sądu Rejonowego w Katowicach Wschód – VIII Wydział Gospodarczy KRS z dnia 19.05.2017 roku</p> <p>- kopia pisemnego oświadczenia Z. K. z dnia 5.05.2016 roku</p>	<p>Kopie dokumentów przedłożonych przez obronę nie budzą wątpliwości co do ich prawdziwości. Natomiast nie były one w stanie przekonać o słuszności sformułowanej przez wnioskodawcę tezy dowodowej, co przede wszystkim wykazano w rozważaniach zawartych w dziale 3.1. Przedłożone przez obronę dowody w postaci oświadczenia Z. K. z dnia 5.05.2016 roku oraz pisma Sądu Rejonowego w Katowicach Wschód – Wydział Gospodarczy KRS z 19.05.2017 roku nie mogą przekonać, iż rezygnacja oskarżonego z funkcji prezesa zarządu (...) sp. z o.o. nie była obarczona wadą pozorności, o której mowa w art. 83 § 1 k.c. To, że sprawami (...) sp. z o.o. zajmował się w okresie objętym aktem oskarżenia także Z. K. – jedyny wspólnik tej spółki, nie budzi wątpliwości. Nie wyklucza to jednak, że oskarżony S. R. był w tym czasie prezesem zarządu</p>	
--	--	---	--

przedmiotowej spółki. Natomiast fakt, iż poza działaniami oskarżonego w dniu 24.09.2015 roku, nie przedstawiono dowodów na inną aktywność oskarżonego w ramach (...) sp. z o.o. w czasokresie wskazanym w zarzutach aktu oskarżenia, nie oznacza, iż nie może on ponosić odpowiedzialności karnej.

Odpowiedzialności takiej podlegać może także osoba wykorzystana przez innych jako tak zwany „ślup”. W tym przypadku objęcie stanowiska prezesa zarządu spółki z o.o., a następnie oddanie prowadzenia spółki innym osobom i pozbawienie się wpływu na jej funkcjonowanie, świadczy o przestępczych powodach takiego kamuflażu. Każdy nawet przeciętnie doświadczony człowiek ma świadomość, że przyczyną tego typu pozoracji jest z reguły ukrycie rzeczywistego sprawcy nielegalnych

		działań, w tym przestępnych.	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>- zawarty w apelacji prokuratora zarzut błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, co miało wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdził faktu popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów, co skutkowało jego uniewinnieniem, podczas gdy prawidłowa analiza całokształtu materiału dowodowego nakazuje uznać, że pomimo złożenia przez oskarżonego w dniu 11.09.2015 roku oświadczenia o zrzeczeniu się funkcji prezesa zarządu (...) sp. z o.o. nadal działał jako jej prezes.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>- zawarty w apelacji (...) Skarbowego w P. zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu, że zebrany materiał dowodowy nie potwierdził faktu popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów, co skutkowało jego uniewinnieniem od popełnienia zarzucanych mu czynów.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Oba zarzuty odwołujące się w istocie do tej samej argumentacji, mogą zostać omówione łącznie.</p> <p>Sąd odwoławczy uznał, że skarżący mają rację, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie uprawniał Sądu Rejonowego do wydania wyroku uniewinniającego.</p> <p>Bezspornym jest, iż podmiot (...) sp. z o.o. nie</p>				

posiadał koncesji, czy też zezwolenia na urządzenie gier hazardowych, które były prowadzone na zakwestionowanych urządzeniach.

Jednocześnie z odpisu z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego wynika jednoznacznie, że w czasie popełnienia czynów zarzucanych w akcie oskarżenia (listopad 2015 roku i styczeń 2016 roku), Prezesem Zarządu spółki (...) sp. z o.o. był właśnie oskarżony S. R..

Sąd Rejonowy uznał, że wpis w Krajowym Rejestrze Sądowym nie odpowiadał rzeczywistości, gdyż w dniu 11.09.2015 roku oskarżony S. R. złożył rezygnację z funkcji prezesa zarządu spółki (...) Sp. z o.o., a w dniu 21.09.2015 roku rezygnacja ta została przyjęta przez zgromadzenie wspólników (składające się z jednej osoby – Z. K.). Jednakże Sąd odwoławczy podziela twierdzenia skarżących, iż całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za tym,

iż były to działania pozorne, a więc nieważne z prawnego punktu widzenia. Sąd meriti, bezkrytycznie dając wiarę oskarżonemu, czy też świadkowi Z. K., zakładając ich działanie w dobrej wierze, nie zauważa jakby, że przedsięwzięcie pod nazwą spółka (...) Sp. z o.o. nakierowane było w tym czasie na prowadzenie, i to na szeroką skalę, przestępczej działalności, polegającej na urządzaniu gier na automatach, wbrew przepisom ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych.

Absolutnie nie do uwierzenia jest, aby po rzekomej rezygnacji oskarżonego z funkcji prezesa jednoosobowego zarządu, spółka (...) funkcjonowała następnie przez kilkanaście miesięcy bez zarządu. Zarząd spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest przecież obligatoryjnym organem takiej spółki (który, w odróżnieniu od zgromadzenia

wspólników, musi zostać powołany). W strukturze organizacyjnej spółki zarządowi przyznana została rola organu w zasadzie wyłącznie uprawnionego do prowadzenia spraw i reprezentowania spółki. Art. 163 pkt 3 k.s.h. wymienia powołanie zarządu jako jeden z warunków zarejestrowania spółki. Jest to zresztą o tyle istotne, że funkcjonowanie spółki uzależnione jest od istnienia zarządu, skoro – poza wyjątkami wynikającymi z przepisów szczególnych – zarząd jest organem wyłącznie uprawnionym do prowadzenia i reprezentowania spółki.

Ewidentnym dowodem na to, że mieliśmy do czynienia z pozornością w działaniach oskarżonego i innych osób bezpośrednio zaangażowanych w działalność (...) sp. z o.o. jest fakt, że w dniu 24.09.2015 roku, a więc w dniu, w którym – wg. twierdzeń

oskarżonego – nie był on już prezesem zarządu (...) sp. z o.o., osobiście podpisał wniosek o zmianę w rejestrze przedsiębiorców, między innymi w zakresie wpisania go jako prezesa zarządu przedmiotowej spółki, jak również podpisał szereg załączników. Nie był to jeden podpis, a więc trudno tu mówić o jakiegokolwiek pomyłce. Na dokumentach, które oskarżony podpisywał, widniała wyraźnie data „24 września 2015 r.” a więc gdyby rzeczywiście prawdziwą była jego rezygnacja z funkcji kilkanaście dni wcześniej, przecież musiałby wiedzieć on, że w tym dniu nie jest już prezesem zarządu. Takich dokumentów oskarżony nie powinien zatem podpisywać i nie do przyjęcia jest teza – wynikająca z zeznań świadka R. F. – że podpisanie przez oskarżonego dokumentów było li tylko wynikiem błędu leżącego po stronie pracownika kancelarii. Nie do uwierzenia zresztą jest, aby nie

tylko oskarżony, ale i właściciel wszystkich udziałów – Z. K., czy też osoba obsługująca spółkę od strony prawnej, także nie zorientowali się, że dokumenty w imieniu spółki podpisuje osoba, która nie jest już prezesem zarządu. Przemawia to natomiast za tezą o pozornej rezygnacji S. R. z funkcji prezesa zarządu (...) sp. z o.o. Zauważyć należy, iż tego rodzaju działanie zapewniało „alibi” zarówno Z. K., który mógł powołać się na to, że przecież nie on jest prezesem zarządu, ujawnionym w Krajowym Rejestrze Sądowym (taką linię obrony np. prezentowano w sprawie II K 829/16 Sądu Rejonowego w Płocku), jak i oskarżonemu, który z kolei mógł się tłumaczyć, że był prezesem zarządu (...) sp. z o.o. tylko kilka dni, po czym z funkcji tej zrezygnował.

Oskarżony S. R. nie był osobą niedoświadczoną i naiwną, gdyż sam, jako dyrektor innej spółki – (...),

także prowadził działalność polegającą na urządzaniu gier na automatach, nie mając na to zezwolenia. M.in. za tego rodzaju czyny popełnione w tym samym lokalu, co w niniejszej sprawie (G. 26A) został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie VII K 847/16. Trudno zatem uwierzyć, że oskarżony nie wiedział, co i w jakim charakterze, podpisuje w dniu 24.09.2015 roku. Należy przyjąć, że oskarżony miał wiedzę, iż to on zostaje wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego, jako prezes zarządu spółki, a więc jest osobą, która będzie ryzykowała odpowiedzialnością karną, w wypadku ujawnienia przestępczego przedsięwzięcia. Tymczasem oskarżony w ogóle nie interesował się, czy został wykreślony z Krajowego Rejestru Sądowego i nie podjął, jako podmiot, o którym mowa w art. 17 ust.

2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku o Krajowym Rejestrze Sądowym, żadnych czynności zmierzających do zakwestionowania wpisu niezgodnego z rzeczywistym stanem. Oskarżony dopiero w dniu 29.03.2017 roku złożył do Sądu Rejestrowego K.-Wschód w K. wnioski o wykreślenie go z KRS jako prezesa zarządu (...) sp. z o.o.

Sąd Rejonowy bezkrytycznie dał w całości wiarę zeznaniom świadków Z. K., R. F. i J. N.. Tymczasem Z. K. w czasie objętym aktem oskarżenia był przecież jedynym właścicielem udziałów w (...) sp. z o.o. i de facto zajmował się prowadzeniem jej spraw. Świadek R. F., to osoba od dłuższego czasu prowadząca (...) sp. z o.o., a także do września 2015 roku – jeden z jej współwłaścicieli. Z kolei J. N. był Prezesem (...) sp. z o.o. – podmiotu współpracującego z (...) sp. z o.o. w zakresie urzędowania i prowadzenia gier

na automatach (por. także ustalenia w sprawie II K 829/16 Sądu Rejonowego w Płocku, gdzie Z. K. i J. N. zostali prawomocnie skazani). Są to więc osoby mające ścisły związek z działalnością (...) sp. z o.o. i nie można uznać, aby ich relacje były całkowicie obiektywne. Wręcz przeciwnie – ich zeznania należy potraktować, jako zmierzające do uniknięcia odpowiedzialności karnej przez oskarżonego.

Uniewinnienia oskarżonego nie może też – jak sugeruje obrona – przesądzać okoliczność, że wobec oskarżonego zapadały w innych postępowaniach wyroki uniewinniające. Faktem jest, że w innych postępowaniach zapadały wobec oskarżonego różne rozstrzygnięcia (zarówno uniewinnienia jak i skazania), jednakże w polskiej procedurze karnej obowiązuje zasada samodzielności jurysdykcyjnej (art.

<p>8 § 1 k.p.k.), zgodnie z którą sąd karny rozstrzyga samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie jest związany rozstrzygnięciem innego sądu lub organu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z przyczyn podanych wyżej, Sąd odwoławczy nie mógł zgodzić się na utrzymanie w mocy wyroku uniewinniającego oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów. Natomiast zgodnie z treścią art. 454 § 1 k.p.k. sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji lub co do którego w pierwszej instancji</p>		

<p>umorzono postępowanie. Jedynym rozstrzygnięciem w takiej sytuacji mogło być tylko uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Zwiąże o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu</p>		

pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem			

szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.	całość wyroku	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
Sąd odwoławczy doszedł do przekonania, że w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, decyzja Sądu meriti, co do wydania wyroku uniewinniającego wobec oskarżonego, była chybiona. W konsekwencji zaskarżony wyrok należało uchylić i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim. Zachodzi tu bowiem sytuacja, o której mowa w art. 437 § 2 zdanie 2 k.p.k. w związku z art. 454 § 1 k.p.k.			
1.1.8. <i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>			

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji winien powtórzyć postępowanie dowodowe.

Pamiętać należy, że o ile - w świetle art. 442 § 3 k.p.k. - sąd, któremu przekazano sprawę do ponownego rozpoznania, jest związany zapatrywaniami prawnymi oraz wskazaniem, co do dalszego postępowania, wyrażonymi przez sąd wyższego rzędu, to zachowuje całkowitą autonomię w zakresie oceny dowodów, które weryfikuje w oparciu o własne przekonanie, zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 k.p.k., a także – co jest oczywiste – ma pełną możliwość poczynienia własnych ustaleń faktycznych, wynikających z przeprowadzonych dowodów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2014 roku - V KK 144/14; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2009 roku - II KK 224/08).

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		
7. PODPIS			

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	(...) Urząd C. – Skarbowy w P.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana